

В. Я. Чирва, Д. П. Толстенко

Китайгородський Ісак Ілліч

КИТАЙГОРОДСЬКИЙ Ісак Ілліч (14(26). 04. 1888, м. Кременчук, нині Полтав. обл. – 26. 06. 1965, Москва) – фахівець у галузі фізико-хімії і технології скла. Заслужений діяч науки і техніки РРФСР (1959). Сталін. (1941, 1950) і Ленін. (1963) премії. Державні нагороди СРСР. Закін. Київ. політех. інститут (1910). Працював на виробництві; 1918–26 – у Вищій раді нар. господарства (Москва); 1926–33 – зав. першої в СРСР каф. технології скла Моск. інституту нар. господарства; 1933–65 викладав у Моск. хім.-технол. інституті. Основний напрям наукових досліджень – хімія силікатів. Розробляв методи виробництва нових типів скла, піноскла та надміц. штуч. каменю; вивчав процеси скловаріння, синтез алюмомагnezіал. та ін. складів скла. Сформулював правило упаковки молекул в орган. кристалах (1946); створив новий клас склокристаліч. матеріалів – ситали. Співавтор підручника «Технология стекла» (Москва, 1939), який неодноразово перевид. і переклад. нім., угор. і чес. мовами.

Основні праці

Теория стеклообразования и методы варки стекла. Москва; Ленинград, 1935; Крашение и глушение стекла. Москва, 1935 (співавтор); Стекло и стекловарение. Москва, 1950; 1957.

Рекомендована література

1. Исаак Ильич Китайгородский // СК. 1948. № 11;
2. Волков В. А., Вонский Е. В., Кузнецова Г. И. Выдающиеся химики мира: Биограф. справоч. Москва, 1991.

Бібліографічний опис:

Китайгородський Ісак Ілліч / В. Я. Чирва, Д. П. Толстенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6656>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).